

ಮೊಡಣ್ಣ

ಮೊಡಣ್ಣ ಓ ಮೊಡಣ್ಣ ನೀ
ಒಡೋದೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಳಣ್ಣ
ಈ ಬದಿ ನೋಡಬೇ ಹೋದರೆ
ಭೂಮಿಯ ಪಾಡುನ ಕೇಳುವರಾರಣ್ಣ?

ಬಿಂಬಿ ಬಿಂಬಿಯಂತೆ ಸೇಕೆ ಸೇಕೆಯಂತೆ
ಅಮ್ಮನ ಮ್ಮೆಯಲ್ಲ ಬೆವರು
ಲುರಿ ಲುರಿ ಮೋರೆ ಗರ ಗರ ಕಣ್ಣ
ಅಪ್ಪನ ಧಾರೆ ಜನ್ಮ ಜೋರು!

ನನಗೇನಿಲ್ಲ ಅಮ್ಮನ ಸೇರಗೇ
ಗಿರಿ ಗಿರಿ ತಿರುಗುವ ಘ್ರಾನು
ಬರಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಲಲ್ಲಿ ಕುಣಿದು
ಹಾಯಾಗಿರುವೆನು ನಾನು

ಆದರೂ ಕೇಳೊ ಓ ಮೊಡಣ್ಣ
ಈ ಪರಿ ಆಟ ಸರಿಯೇ?
ನರಳುವವರೆದುರು ಕಕ್ಷಾಮುಚ್ಚಾಲೆ
ಆಡುವುದೇ ನಿನ್ನ ಗುರಿಯೇ?

ಪುಟ್ಟ ಗುಲಾಬಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದೆ
ನಮ್ಮಂಗಳದಂಚಿನಲಿ
ಮಾವಂತಿರಲಿ ಎಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ
ಒಣಗಿದ ದೇಚನಲಿ

ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಕಾಳನು ಹಾಕಲು ಹೋದರೆ
ಯಾರೂ ಕಾಳೊಲ್ಲ
ಖಾಲಿ ಗೂಡಲಿ ಜಿಲಿ ಕಿಲಿ ಮರಿಗಳ
ಕೂಗೂ ಕೇಳೊಲ್ಲ

ಕೆಂದ ಆಕಳ ಅಂಬಾ ಅಂಬಾ
ಕೇಳಿಸದೆ ನಿಗೆ?
ಮುಳಿಯನು ಸುರಿಸಿ ಹಸಿರೆಬ್ಬಿಸುವ
ಮನಸಿಲ್ಲವೋ ಹೇಗೆ?

ಮೊಡಣ್ಣ ಓ ಮೊಡಣ್ಣ ನೀ
ಬೇಗನೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬಾರಣ್ಣ
ಹನಿ ಹನಿಯಾಗಿ ಬೋರನೆ ಕೂಗಿ
ಹೋಳಿ ಕೆರೆ ಹಕ್ಕಾವ ತುಂಬಣ್ಣ
ಈ ನೆಲದ ತಾಪವನು ಕೇಳಿಯ್ಯಾ
-ಭಾಗಿರಧಿ ಹೆಗಡೆ, ಶಿರಸಿ

ಕಾಡಿವರಣ ದುಃಖ

ಕೇಂದ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಎಂದು
ಕಾಗೆಮರಿ ಅದೆಕೋ..ಇಂದು
ತಾಯಿ ಒಳಗೆ ಹಾರಿ ಬಂದು
ನೊಂದು ಅಶ್ವಿತು!

ಪುಕ್ಕಕೊಮ್ಮೆ ಕೊಕ್ಕು ತಿಕ್ಕಿ
ಕೊಕ್ಕುಗೊಮ್ಮೆ ಪುಕ್ಕು ತಿಕ್ಕಿ
ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ದುಃಖ ಹೆಕ್ಕಿ
ಕೆಣ್ಣ ತಿಕ್ಕಿತು!

ಅಷ್ಟಿ ರಮಿಸಿ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ
ತಾಯಿಕಾಗೆ ತುತ್ತ ನಿಡಿ
ಅಳುತ ಏಕೆ ಬಂದೆ ಒಡಿ
ವಿನು ಕಾರಣ!

ಹೇಳು, ದುಃಖ ಹೋಗಿಸುವೆನು
ಮಾಡುವೆ ನಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವೆನು
ಬೆಳ್ಳಿಬೆಳ್ಳಿ ತೊರಿಸುವೆನು
ಹೋಗು ಚಾರಣ!

ಅಮ್ಮನಾವು ಕಾಗೆ ಅಂತೆ
ಮ್ಮೆಯಿ ಕವ್ವಬಣ್ಣವಂತೆ
ಕವ್ವಾ ಅದು ಕಳಂಕವಂತೆ
ಅದಕೆ ದುಃಖಿವು!

ದನಿಯ ಕೇಳಲಾಗದಂತೆ
ನಾದ ಮೋದವಿಲ್ಲವಂತೆ
ಮಾನವರಿಗರಿಷ್ಟವಂತೆ
ಅದುವ ದುಃಖಿವು!

ಅಯ್ಯೋ ಪೆದ್ದು ಅಳುವ ನಿಲೀಕು
ಗುಣ್ಣ ಇಹದು ಲಕ್ಷ್ಯವಿರಿಸು
ಕವ್ವಾ ಕೊಳ್ಳು ತಿವರಿ ನಮಿಸು
ಅದುವೇ ಯೋಗ್ಯಿವು!

ಹಾಡುಗಿಳಿಯ ಬಂಧಿಸುವರು
ಚೆಂದ ನವಿಲ ಕೊಲ್ಲುವರು
ನಮ್ಮನಾರೂ ಆಸೆಪಡರು
ಅದೇ ಭಾಗ್ಯಿವು!

ಹೌದು ಅಮ್ಮನಾವೇ ಸುಖಿಯು
ನಮ್ಮ ದನಿಯೇ ನಮಗೆ ವರವು
ಅತ್ತ ಕಣ್ಣನೊರಸಿ ಮರಿಯು
ಕ್ಕಾ..ಕ್ಕಾ..ಕ್ಕಾ..!

ಮುಗಿಲ ತುಂಬ ದೇಕ್ಕಿ ಬಿರಿದು
ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿ, ನಿಂಗಿ ಕರೆದು
ಬಾಳಿನಾಸೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು
ಕ್ಕಾ..ಕ್ಕಾ..ಕ್ಕಾ..!

-ವೀರನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ, ಸೋಮನಕಟ್ಟಿ